

[Socialministeren.]

fordi det interesserede Socialdemokratiet eller Regeringen specielt at faa denne Sag drøftet upolitisk. Nej, maa jeg henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, hvis han ikke ved det, at det har ogsaa været en fremherskende Tankegang inden for den lille Gruppe af de Konservative, der er relativt fornødt indstillet, naar det drejer sig om Sociallovgivning — saa vidt jeg kan se, bliver denne Gruppe desværre mindre og mindre —, at det vilde være overordentlig heldigt, om Rigsdagens Partier, naar det drejede sig om den nødtørftigste Hjælp til de allerdaarligst stillede i Samfundet, eller naar det drejede sig om Hjælp til de arbejdsløse eller endog om en Lov om Arbejdsløshedsforsikring, da kunde se paa dette Spørgsmaal ikke ud fra snævre, partipolitiske Synspunkter, men ud fra det neutrale Synspunkt, at her drejede det sig om at komme Medmennesker til Hjælp, som er uden Skyld i de Forhold, hvorunder de levede, og at disse ikke burde gøres til Kastebold mellem Partierne. Det var et Synspunkt, der blev gjort gældende ogsaa fra konservativ Side under Behandlingen af den Socialreform, som det ærede Medlem udtalte sig saa haanligt om, med saa lidet saglig Berettigelse og med en saa ringe Sagkundskab, at det ikke interesserede mig at svare ham paa dette Problem. (Bouet: Det er ogsaa det nemmeste). Det nemmeste? Jeg har ingen Vanskelighed ved at fage en Diskussion op om Socialreformen med det ærede Medlem; det tror jeg, selv han vil indrømme.

Det ærede Medlems manglende Sagkundskab viste sig yderligere i hans sidste Bemærkning om, at man kunde jo gennemføre denne Sag administrativt. Nej, det kan man ikke. Netop paa Henstilling fra det ærede Medlem tog jeg dette Spørgsmaal op, enten i Fjor eller i Forfjor, jeg tror for Resten, det var i Fjor, idet det ærede Medlem hævdede, at de Konservative havde den Opfattelse, at man behøvede egentlig ikke et Lovforslag som dette; man kunde ad administrativ Vej gennemføre en Nedsættelse af Arbejdstiden ved alle de Arbejder, her er Tale om. Jeg sagde selvfølgelig straks til mig selv: Det var da udmærket, hvis det virkelig er rigtigt, saa behøver du ikke at ulejlige en Rigsdag, som sandelig ikke er for behagelig at arbejde sammen med paa disse Omraader; saa kan du gøre det selv. Derfor lod jeg foretage en nøjere juridisk Undersøgelse af disse Problemer. Jeg beklager, at de fremragende Jurister, der foretog denne Undersøgelse, kom til

en anden Opfattelse end det ærede Medlem Hr. Bouet; men saa længe dette er Tilfældet, tør jeg ikke stole paa det ærede Medlem her; hvor det drejer sig om juridisk Sagkundskab, maa jeg desværre henholde mig til den Betænkning, som jeg ikke har noget imod, at det ærede Medlem sætter sig ind i for ogsaa paa dette Omraade at blive klogere, hvis dette er muligt.

Den ærede kommunistiske Ordfører, Hr. Munch-Petersen, vendte tilbage til det Spørgsmaal, som Venstre plejer at diskutere med to Maaneders Mellemrum, hvorvidt Socialreformen var beregnet paa normale Tider. Det har jeg udtalt mig om, sidst var det 13de Gang, jeg skal ikke gøre det her, ellers vilde det blive 14de Gang i Dag. Den ærede kommunistiske Ordfører fremsatte i øvrigt sin Betragtning ud fra en fuldkommen Misforstaaelse af, hvad det drejer sig om. Det, Diskussionen har staaet paa, naar man har diskuteret, om Socialreformen er beregnet paa mere eller mindre ekstraordinære Tider eller Krisetider, har været Arbejdsløshedsforsikringen og de Beregninger, der laa til Grund for den. Paa de andre Omraader kan Spørgsmaalet ikke rejses, der bliver det kun et Spørgsmaal om, hvorvidt Socialreformen er dyrere eller billigere i Kraft af den Arbejdsløshed, der hersker, i Kraft af, at Aldersrentenydernes Tal stiger, eller lignende. Men der er givet baade grundlovmæssig og lovlig Hjemmel for at yde det fornødne, uanset hvor mange eller hvor faa der nyder godt af det; saa der er ikke Tale om her, hvorvidt Loven er beregnet for den ene eller den anden Tid, den kan strække til, for saa vidt Samfundet overhovedet kan skaffe Pengene. Det er kun et Spørgsmaal, der opstaar ved den særlige Arbejdsløshedsforsikring og Krisekasseordning.

Endelig kom den ærede kommunistiske Ordfører rent parentetisk med en Bemærkning om, at efter at jeg var opført med at være Socialist... Ja, jeg vil ikke drøfte dette Spørgsmaal nærmere; jeg vil kun sige, at jeg i hvert Fald er 10 Gange mere Socialist, end det ærede Medlem er Kommunist i den Forstand, hvori man tog Kommunisme i al den Tid, jeg beskæftigede mig med Teori; da forstod man nemlig ikke ved Kommunisme et statskapitalistisk Militærdiktatur ledet af nogle faa militære Diktatorer, der for øvrigt aldrig personligt har været Arbejdere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.